

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 91

Rozeslána dne 17. listopadu 1997

Cena Kč 24,30

O B S A H:

274. Nařízení vlády, kterým se stanoví sazba cla pro dovoz výrobků, jejichž preferenční celní sazba je zvláštním předpisem definována výrazem „max.“
275. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Portugalskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu
276. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Spojenými arabskými emiráty o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
277. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic
278. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření o rozpočtové skladbě

Oznámení České národní banky o vydání opatření o zásadách vytváření portfolií cenných papírů a majetkových podílů bankami a krytí rizika znehodnocení cenných papírů a majetkových podílů opravnými položkami

274

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 25. září 1997,

kterým se stanoví sazba cla pro dovoz výrobků, jejichž preferenční celní sazba je zvláštním předpisem definována výrazem „max.“

Vláda nařizuje podle § 56 odst. 2 a § 57 odst. 1 písm. f) zákona České národní rady č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 113/1997 Sb.:

ferenční celní sazba je zvláštním předpisem¹⁾ stanovena výrazem „max.“, se vyměřuje clo podle smluvních celních sazeb stanovených zvláštním předpisem.²⁾

§ 1

Ze zboží podpoložek 0403 90 71, 0403 90 73, 2202 90 95 a 2202 90 99 celního sazebníku, jehož pre-

§ 2

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

prof. Ing. **Klaus** CSc. v. r.

Ministr financí:

Ing. **Pilip** v. r.

¹⁾ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 251/1997 Sb., o sjednání Rozhodnutí č. 1/97 Rady přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Českou republikou na straně druhé ze dne 3. dubna 1997 týkající se cel aplikovaných Českou republikou na dovozy zpracovaných zemědělských výrobků původem ve Společenství.

²⁾ Nařízení vlády č. 301/1996 Sb., kterým se vydává celní sazebník a kterým se stanoví sazby dovozního cla pro zboží pocházející z rozvojových a nejméně rozvinutých zemí a podmínky pro jejich uplatnění (celní sazebník).

275

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 24. května 1994 byla v Lisabonu podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Portugalskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 1. října 1997.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dnem 1. října 1997.

České znění Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

**mezi Českou republikou a Portugalskou republikou
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu**

Vláda České republiky a vláda Portugalské republiky,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu ukládané jménem smluvního státu nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních orgánů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu nebo z části příjmu včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z objemu platů a mezd placených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:

a) v případě Portugalska:

(i) daň z příjmu fyzických osob (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares – IRS);

(ii) daň z příjmu právnických osob (Imposto so-

bre o Rendimento das Pessoas Colectivas – IRC); a

(iii) místní přírážka k dani z příjmu právnických osob (Derrama);

(dále nazývané „portugalská daň“);

b) v případě České republiky:

(i) daň z příjmů fyzických osob; a

(ii) daň z příjmů právnických osob;
(dále nazývané „česká daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně stejného nebo podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

a) výraz „Portugalsko“ znamená území Portugalské republiky nacházející se na evropském kontinentu, souostroví Azor a Madeiry, příslušné teritoriální vody a jakoukoliv oblast, ve které v souladu s portugalskými zákony a s mezinárodním právem uplatňuje Portugalská republika své zákonodárství nebo svrchovaná práva vztahující se na výzkum a těžení přírodních zdrojů mořského dna a jeho podloží a s ním souvisejících vod;

b) výraz „Česká republika“ znamená území, na kterém se uplatňují daňové zákony České republiky;

- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Portugalsko nebo Českou republiku;
- d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob; a
- e) výraz „společnost“ označuje právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podle situace podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí nebo letadlem, která je provozována podnikem, jehož místo skutečného vedení je v jednom smluvním státě, vyjma případů, kdy jsou loď nebo letadlo provozovány jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- h) výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - (i) v případě Portugalska ministra financí, vrchního ředitele zdanění (Director-Geral das Contribuicoes e Impostos) nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
- i) výraz „státní příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, sdružení nebo jakýkoli subjekt zřízený podle práva platného v některém smluvním státě.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jenž mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ znamená každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osobu, která je v tomto státě podrobena zdanění pouze z důvodu příjmů ze zdrojů v tomto státě.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem

v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu; a
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Staveniště, stavba, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený se považují za stálou provozovnu, pouze trvají-li déle než dvanáct měsíců.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem jakýchkoli jiných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter; a

f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) – e), pokud celková činnost trvalého zařízení, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezakládaly existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. S výhradou ustanovení odstavců 4, 7 a 8 tohoto článku se má za to, že podnik jednoho smluvního státu, který provozuje činnosti trvalého charakteru spočívající v poskytování služeb včetně konzultačních nebo manažerských ve druhém smluvním státě prostřednictvím vlastních zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem za takovým účelem, má stálou provozovnu v tomto druhém státě, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru tam trvají po jedno nebo více období přesahující v úhrnu dvanáct měsíců v patnáctiměsíčním období.

7. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

8. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neučíní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je dotyčný majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, budovy, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení

nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

5. Předchozí ustanovení platí rovněž pro příjmy z movitého majetku, které podle daňových zákonů smluvního státu, ve kterém se dotyčný majetek nachází, náleží k příjmům z nemovitého majetku.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2 tohoto článku, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok

stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných částech této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

2. Jestliže sídlo skutečného vedení podniku lodní dopravy je na palubě lodi, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém se nachází domovský přístav této lodi, nebo, není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, v němž je provozovatel lodi rezidentem.

3. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu – a následně zdaní – zisky, ze kterých byl podnik druhého smluvního státu zdaněn v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které jsou prvně zmíněným státem považovány za zisky, které by byly docíleny podnikem prvně zmíněného státu, kdyby podmínky sjednané mezi podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislými podniky, může druhý stát upravit vhodně částku daně uložené z těchto zisků v tomto státě. Při stanovení této úpravy se vezme náležitý zřetel na jiná ustanovení této

smlouvy, a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tím účelem vzájemně poradí.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, rezidentovi druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne 15 % hrubé částky dividend.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2, jestliže skutečným vlastníkem dividend je společnost, která po nepřetržité období dvou let předcházejících výplatě dividend vlastní přímo nejméně 25 % základního jmění společnosti dividendy vyplácející, daň takto stanovená nepřesáhne, pokud jde o dividendy vyplácené po 31. prosinci 1996, 10 % hrubé částky dividend.

4. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií, požitkových listů nebo práv zakladatelských nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozděluje zisk, rezidentem. Výraz rovněž zahrnuje zisky náležející podle smlouvy o účasti na zisku.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentovi tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstá-

vají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto úroky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak je-li příjemce úroků jejich skutečným vlastníkem, daň takto vyměřená nepřesáhne 10 % hrubé částky úroků.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 úroky, které mají zdroj v jednom smluvním státě, budou vyjmuty ze zdanění v tomto státě:

- a) pokud dlužníkem tohoto úroku je vláda tohoto státu nebo jeho místní úřad; nebo
- b) pokud je úrok placen vládě druhého smluvního státu nebo jeho místnímu úřadu nebo jiné instituci (včetně finanční instituce) ve spojení s jimi podporovaným financováním na základě dohody mezi vládami smluvních států; nebo
- c) pro půjčky nebo úvěry poskytnuté:
 - (i) v případě České republiky
 - Českou národní bankou,
 - Konsolidační bankou; a
 - (ii) v případě Portugalska
 - Caixa Geral de Depósitos,
 - Banco Nacional Ultramarino (BNU),
 - Banco de Fomento e Exterior (BFE),
 - Banco Borges & Irmao, a
 - ICEP – Investimentos, Comércio e Turismo de Portugal.

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících nebo nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně premií a odměn spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Pokud však osoba platící úroky, ať je rezidentem smluvního státu, nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, v jejíž souvislosti došlo k zadlužení, z něhož je placen úrok, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, pak za zdroj takových úroků bude považován stát, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržují s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové licenční poplatky však mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 10 % hrubé částky licenčních poplatků.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za poskytnutí práva na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo jakéhokoliv průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně.

V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení majetku jiného než uvedeného v odstavcích 1, 2 a 3 podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze svobodného povolání nebo

jiné nezávislé činnosti podobného charakteru, podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud příjemce nemá obvykle k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu pro účel výkonu těchto činností. Jestliže má k dispozici takovou stálou základnu, mohou být příjmy zdaněny v druhém smluvním státě, avšak pouze v rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé základně.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19, 20 a 21 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období; a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě; a
- c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hu-

debník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Příjmy uvedené v tomto článku budou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku výjimky ze zdanění ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost, za předpokladu, že tato činnost je z převážné části hrazena z veřejných prostředků tohoto státu nebo druhého státu nebo je tato činnost vykonávána na základě kulturní dohody mezi smluvními státy.

Článek 18

Penze

Penze a podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu některého smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odst. 2 zdanění pouze v tomto státě.

Článek 19

Veřejné funkce

1.

- a) Odměny jiné než penze vyplácené jedním smluvním státem nebo správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo
 - (ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu prokazování těchto služeb.

2.

- a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, správní útvar nebo místní úřad tohoto státu, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s obchodní nebo průmyslovou činností prováděnou některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu se použijí ustanovení článků 15, 16 a 18.

děnou některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu se použijí ustanovení článků 15, 16 a 18.

Článek 20

Studenti

Platy, které student nebo učeň, který je nebo byl bezprostředně před návštěvou smluvního státu rezidentem ve druhém smluvním státě a který pobývá v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, obdrží pro účel svého vzdělání nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že tyto platy mají zdroj mimo tento stát.

Článek 21

Profesoři a výzkumní pracovníci

Odměny za výuku nebo vědecký výzkum, které osoba, jež je nebo byla bezprostředně před návštěvou jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a která je přítomna v prvně zmíněném státě po období nepřesahující dva roky za účelem vědeckého výzkumu nebo výuky na univerzitě, vysoké škole, zařízení pro vyšší vzdělání, výzkumném institutu nebo jiném podobném zařízení pověřeném vládou druhého smluvního státu, budou osvobozeny od zdanění v prvně zmíněném státě za předpokladu, že účelem všech těchto institucí není vytváření zisku a že příjem pochází ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 22

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předcházejících článcích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku definovaného v článku 6 odst. 2, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny tam umístěné nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 23

Vyloučení dvojího zdanění

Dvojí zdanění bude vyloučeno následovně:

a) V Portugalské republice:

- (i) Pokud rezident Portugalska pobírá příjmy, které mohou být podle ustanovení článků

této smlouvy zdaněny v České republice, Portugalsko povolí snížit částku daně vypočtenou z příjmu tohoto rezidenta o částku rovnající se dani z příjmu zaplacené v České republice. Takové snížení však nepřesáhne tu část daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na tyto příjmy, které mohou být zdaněny v České republice;

- (ii) Pokud v souladu s ustanoveními této smlouvy je příjem rezidenta Portugalska osvobozen od zdanění v tomto státě, Portugalsko může při výpočtu daně z ostatního příjmu tohoto rezidenta vzít v úvahu osvobozený příjem.

b) V České republice:

- (i) Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny v Portugalsku, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku daně zaplacené v Portugalsku. Toto snížení však nepřesáhne takovou část české daně vypočtenou před snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Portugalsku.
- (ii) Pokud v souladu s ustanoveními této smlouvy nebo tuzemského zákona je příjem rezidenta České republiky osvobozen od zdanění v tomto státě, Česká republika může při výpočtu daně z ostatního příjmu tohoto rezidenta vzít v úvahu osvobozený příjem.

Článek 24

Zásada rovného nakládání

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na trvalý pobyt, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení

článku 9 odst. 1, článku 11 odst. 6 nebo článku 12 odst. 4, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se budou bez ohledu na ustanovení článku 2 uplatňovat na daně jakéhokoli druhu nebo pojmenování.

Článek 25

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se rezident jednoho smluvního státu domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něho ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo, pokud jeho případ spadá pod článek 24 odst. 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jenž není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na časová omezení ve vnitrostátních předpisech smluvního státu.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo uplatňování této smlouvy.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vy-

měňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních zákonů tohoto státu a budou sděleny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou zveřejnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v řádném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informaci, jejíž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem (ordre public).

Článek 27

Diplomaté a konzulární úředníci

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny v Praze co nejdříve.

2. Smlouva vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin a její ustanovení se budou uplatňovat:

- a) v Portugalsku:
 - (i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na základě skutečnosti dávající vzniknout těmto daním, jež nastane k 1. lednu nebo později roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
 - (ii) pokud jde o ostatní daně, na příjmy za da-

ňové roky začínající k 1. lednu nebo později roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;

b) v České republice:

- (i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- (ii) pokud jde o ostatní daně z příjmu, na daně ukládané za každý daňový rok začínající k 1. lednu nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 29

Výpověď

1. Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu písemně vypovědět diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po uplynutí pěti let od data, v němž Smlouva vstoupí v platnost. V tomto případě se Smlouva přestane uplatňovat:

a) v Portugalsku:

- (i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na základě skutečnosti dávající vzniknout těmto daním, jež nastane k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž uplynula lhůta uvedená ve zmíněné notě;
- (ii) pokud jde o ostatní daně z příjmu, na příjmy za daňové roky začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž uplynula lhůta uvedená ve zmíněné notě.

b) v České republice:

- (i) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- (ii) pokud jde o ostatní daně z příjmu, na daně splatné za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Lisabonu dne 24. května 1994 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém, portugalském a anglickém, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě rozdílnosti ve výkladu je rozhodující znění v jazyce anglickém.

Za vládu České republiky:
doc. Ing. Josef Zieleniec CSc. v. r.
ministr zahraničních věcí

Za vládu Portugalské republiky:
José Manuel Durao Barroso v. r.
ministr zahraničních věcí

276

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 30. září 1996 byla ve Washingtonu podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými arabskými emiráty o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dnem 9. srpna 1997.

České znění Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

**mezi Českou republikou a Spojenými arabskými emiráty
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru
daní z příjmu a z majetku**

Česká republika a Spojené arabské emiráty,
přejíce si podporovat a posilovat ekonomické
vztahy uzavřením smlouvy o zamezení dvojího zda-
nění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z pří-
jmu a z majetku,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají
bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech
(rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu
a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních
států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních
úřadů nebo místních vlád, ať je způsob vybírání jaký-
koli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují
všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového
majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní
ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého ma-
jetku, daní z celkového objemu mezd či platů vypláče-
ných podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje,
jsou:

- a) v případě Spojených arabských emirátů:
 - (i) daň z příjmů;

- (ii) daň společností;
(dále nazývané „daň SAE“);
 - b) v případě České republiky:
 - (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;
 - (iii) daň z nemovitostí;
- (dále nazývané „česká daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na ja-
kékoli daně stejného nebo v zásadě podobného
druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy
vedle nebo místo současných daní uvedených v od-
stavci 3. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně
sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny
v jejich příslušných daňových zákonech, a to v přimě-
řeném časovém období po takovýchto změnách.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost ne-
vyžaduje odlišný výklad:

- a) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní
stát“ označují podle souvislosti Českou republiku
nebo Spojené arabské emiráty;
- b) výraz „Česká republika“ označuje území, na
kterém jsou, podle českých právních předpisů
a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána
svrchovaná práva České republiky;
- c) výraz „Spojené arabské emiráty“, pokud je použit
v zeměpisném významu, označuje území Spoje-
ných arabských emirátů včetně jejich výsostných
vod, ostrovů, vzdušného prostoru, mořského dna,

podloží a jejich přírodních zdrojů, na kterém Spojené arabské emiráty vykonávají v souladu s mezinárodním právem svá svrchovaná práva;

- d) výraz „daň“ označuje, podle souvislosti, daň SAE nebo českou daň;
- e) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost nebo jakékoliv jiné sdružení osob zřízené podle právních předpisů v některém ze smluvních států;
- f) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo jakéhokoliv nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- g) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podle souvislosti podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- h) výraz „státní příslušník“ označuje: všechny fyzické osoby, které jsou státními občany některého smluvního státu, a všechny právnické osoby, osobní společnosti a sdružení zřízené podle právních předpisů platných v některém smluvním státě.

2. Výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí, člunem nebo letadlem provozovanou podnikem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy je loď, člun nebo letadlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě.

3. Výraz „příslušný úřad“ označuje:

- a) v případě SAE ministra financí a průmyslu nebo jeho zmocněného zástupce; a
- b) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

4. Při provádění této smlouvy některým ze smluvních států, každý výraz, který v ní není definován, bude mít význam, jenž mu náleží podle právních předpisů tohoto státu, které upravují daně, na které se Smlouva vztahuje, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Rezident

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku tam umístěného.

2. Pro účely odstavce 1 bude výraz „rezident“ zahrnovat:

- a) vládu smluvního státu nebo jakýkoliv nižší

správní útvar nebo místní úřad nebo místní vládu tohoto státu;

- b) jakoukoliv vládní instituci zřízenou podle veřejného práva, jako je centrální banka, fondy, sdružení, úřady, nadace, agentury nebo jakékoliv jiné podobné organizace zřízené ve smluvním státě;
- c) jakoukoliv mezivládní organizaci zřízenou v některém ze smluvních států, na jejíž majetku se podílí smluvní stát společně s jinými státy.

3. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 považována za rezidenta obou smluvních států, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem toho smluvního státu, ve kterém má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem toho smluvního státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém smluvním státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že je rezidentem toho smluvního státu, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem toho smluvního státu, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou smluvních států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

4. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé místo pro podnikání, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti provozována činnost podniku.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakékoliv jiné místo, kde se těží přírodní zdroje;
- g) farmu nebo plantáž.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště, stavbu, montáž nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, avšak pouze trvá-li taková stavba, projekt nebo dozor déle než dvanáct měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků v druhém smluvním státě, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1 až 3 výraz „stálá provozovna“ nebude zahrnovat:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) prodej zboží patřícího podniku vystaveného v rámci příležitostného dočasného veletrhu nebo výstavy po ukončení takového veletrhu nebo výstavy, pokud zainteresované strany nebo společnosti splnily všechny požadavky v příslušném ze smluvních států;
- g) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoli spojení činností uvedených v písmenech a) až f), pokud celková činnost trvalého místa pro podnikání vyplývající z tohoto spojení je přípravného nebo pomocného charakteru.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v prvně zmíněném smluvním státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, jestliže tato osoba:

- a) má a obvykle používá v tomto státě oprávnění, které ji dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnosti takovéto osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa pro podnikání, by nezakládaly z tohoto

trvalého místa pro podnikání stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce; nebo

- b) nemá takové oprávnění, ale obvykle udržuje v prvně zmíněném státě zásobu zboží, ze které pravidelně dodává zboží jménem podniku.

6. Makléř, komisionář nebo jiný nezávislý zástupce, který pouze jedná jako prostředník mezi podnikem jednoho smluvního státu a eventuálním budoucím zákazníkem ve druhém smluvním státě, se nepovažuje za stálou provozovnu v tomto druhém smluvním státě, pokud takovéto osoby jednají v rámci své řádné činnosti. Avšak jestliže činnosti takového zástupce jsou zcela nebo téměř zcela věnovány zájmům tohoto podniku, nebude tento zástupce považován za nezávislého ve smyslu tohoto odstavce.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ovládá nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stále provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jenž mu náleží podle práva smluvního státu, v němž je takový majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, budovy, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způso-

bem, mohou být zisky podniku zdaněny v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stále provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stále provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stále provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v tomto článku nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stále provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které mají být přičteny stále provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu z provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají bez ohledu na ustanovení článku 7 zdanění jen v tomto státě.

2. Zisky podniku jednoho smluvního státu z nahodilého používání, udržování nebo pronájmu kontejnerů, včetně vlečných nákladních člunů a souvisejícího zařízení pro přepravu kontejnerů používaných pro přepravu zboží, podléhají bez ohledu na ustanovení článku 7 zdanění jen v tomto státě, vyjma případů, kdy jsou takové kontejnery používány pro přepravu zboží pouze mezi místy v druhém smluvním státě.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

4. Pro účely odstavce 1:

a) výraz „zisky“ zahrnuje:

- (i) zisky, čisté zisky, hrubé tržby a příjmy plynoucí přímo z provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě a
- (ii) úroky z částek plynoucích přímo z provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě, pokud jsou takové úroky nahodilé ve vztahu k provozování,

a pobírané osobou provozující loď, člun nebo letadlo;

b) výraz „provozování lodí, člunů nebo letadel“ zahrnuje:

- (i) nájem nebo pronájem lodí, člunů nebo letadel,
- (ii) pronájem kontejnerů a souvisejícího zařízení a
- (iii) zcizení lodí, člunů, letadel nebo kontejnerů a souvisejícího zařízení,

touto osobou, pokud takový nájem, pronájem nebo zcizení je nahodilé ve vztahu k provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě touto osobou.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu; nebo

b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 5 % hrubé částky dividend.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 nebudou dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, podléhat zdanění v tomto státě, jestliže skutečným vlastníkem dividend je:

- a) vláda druhého smluvního státu nebo jakákoliv vládní instituce nebo organizace tohoto státu;
- b) společnost, která je rezidentem druhého smluvního státu, jejíž majetek je vlastněn přímo nebo nepřímo nejméně z 25 % vládou nebo vládními institucemi tohoto druhého smluvního státu.

4. Ustanovení odstavců 2 a 3 se nedotýkají zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny, s přihlédnutím k zákonu pro zahraniční investice.

5. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií, požitkových akcií nebo požitkových práv, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů státu, jehož je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem.

6. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

7. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto druhém smluvním státě, jestliže tento rezident je skutečným vlastníkem úroků.

2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, ať zajiš-

těných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémie a výher, které se vážou k takovýmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládané za pozdní platby se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 % hrubé částky licenčních poplatků.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu, nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušební nabývané v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké, avšak nezahrnuje platby za provozování dolů nebo lomů nebo těžbu přírodních zdrojů.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže

skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, nižší správní úřad, místní úřad nebo místní vláda tohoto státu nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že takovéto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6 odst. 2 a umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, člunů nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě a movitého majetku, který slouží k provozu těchto lodí, člunů nebo

letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1 až 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud tento rezident nemá pravidelně k dispozici ve druhém smluvním státě stálou základnu za účelem vykonávání svých činností. Jestliže má takovou stálou základnu, příjmy mohou být zdaněny ve druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé základně.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, účetních znalců a dentistů.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zaměstnání vykonávaného ve druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

- a) příjemce je zaměstnán v druhém smluvním státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého smluvního státu, a
- c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel ve druhém smluvním státě.

3. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku podléhají odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zaměstnání vykonávaného na palubě lodi, člunu nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě, zdanění jen v tomto smluvním státě.

Článek 16

Studenti

Platby, které student nebo učeň, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého smluvního státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo výcviku, dostává za účelem náhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo výcviku, nebudou podléhat zdanění v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento zákon.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec, z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článku 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy, bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15, zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

Článek 18

Tantiémy

Tantiémy a podobné platby, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady nebo jakéhokoliv jiného podobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 19

Penze a annuity

1. Penze, annuity a jiné podobné platby vyplácené rezidentu jednoho smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají, s výhradou ustanovení článku 20 odst. 2, zdanění jen v tomto státě.

2. Výraz „penze, annuity a jiné podobné platby“ použitý v tomto článku označuje opakované platby prováděné po odchodu do důchodu z důvodu dřívějšího zaměstnání nebo z důvodu vyrovnání škod vzniklých v souvislosti s dřívějším zaměstnáním.

Článek 20

Veřejné funkce

1. a) Odměny jiné než penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem nebo místní vládou tohoto státu fyzické osobě za služby

prokazované tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu nebo vládě podléhají zdanění jen v tomto státě.

- b) Takové odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo
 - (ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu poskytování těchto služeb.

2. a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem nebo místní vládou tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo útvaru nebo úřadu nebo vládě podléhají zdanění jen v tomto státě.

- b) Takové penze však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 18 a 19 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem nebo místní vládou tohoto státu.

Článek 21

Ostatní příjmy

Části příjmů rezidenta jednoho smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o kterých se speciálně nepojednává v předchozích člancích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 22

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který patří ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loděmi, čluny a letadly provozovanými v mezinárodní dopravě a movitým majetkem, který slouží k provozu těchto lodí, člunů

nebo letadel, podléhá zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 23

Vyloučení dvojího zdanění

Smluvní stát může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do daňového základu, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmů nebo majetku, které mohou být, v souladu s ustanoveními této smlouvy, rovněž zdaněny ve druhém smluvním státě, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené ve druhém smluvním státě. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne tu část daně prvně zmíněného státu vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být, v souladu s ustanoveními této smlouvy, zdaněny ve druhém smluvním státě.

Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovením smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem smluvního státu je v tomto státě osvobozen od zdanění, tento stát může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 rovněž použije na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odst. 4 nebo článku 12 odst. 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmí-

nek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně, jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se, bez ohledu na ustanovení článku 2, použijí na daně všeho druhu a pojmenování.

Článek 25

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se rezident některého smluvního státu domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něj ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může se nezávisle na opravných prostředcích, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, obrátit na příslušný úřad smluvního státu, jehož je rezidentem, s písemnou žádostí vyjadřující důvody pro vyžádání si opravy takového zdanění. Tato žádost, aby byla přijata, musí být předložena do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s touto smlouvou.

2. Jestliže bude příslušný úřad jednoho smluvního státu považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu s touto smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude provedena bez ohledu na jakékoliv časové lhůty ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění této smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem vyloučení dvojího zdanění u případů, o kterých tato smlouva nepojednává.

4. Příslušné úřady smluvních států, bude-li to nezbytné, vejdou v přímý styk za účelem provádění této smlouvy a dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, jaké jsou nutné pro provádění ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace takto vyměněné budou smluvním státem udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou zpřístupněny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se Smlouva vztahuje, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o odvoláních ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají jednomu ze smluvních států povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) poskytnout informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv průmyslové, obchodní nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

Diplomaté a konzulární úředníci

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad diplomatů nebo konzulárních úředníků, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Smluvní státy si vzájemně oznámí, že poža-

davky daně vnitrostátními právními předpisy pro vstup této smlouvy v platnost byly splněny.

2. Smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího oznámení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku a její ustanovení se budou provádět:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud některý ze smluvních států nedoručí diplomatickou cestou písemné oznámení o jeho zájmu vypovědět tuto smlouvu; takové písemné oznámení musí být dáno před nebo k 30. červnu v jakémkoliv kalendářním roce začínajícím po uplynutí období pěti let ode dne, k němuž Smlouva vstoupila v platnost. V takovém případě se tato smlouva přestane provádět:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve Washingtonu dne 30. září 1996, což odpovídá 17. Jumáda 1, 1417 H., ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, arabském a anglickém, přičemž všechna znění jsou autentická. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu ustanovení této smlouvy bude rozhodujícím anglický text.

Za Českou republiku:

Ing. Ivan **Kočárník** CSc. v. r.
místopředseda vlády
a ministr financí

Za Spojené arabské emiráty:

Ahmed Humaid **Altayer** v. r.
státní ministr pro
finance a průmysl

PROTOKOL

Při podpisu Smlouvy mezi Českou republikou a Spojenými arabskými emiráty o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku se níže podepsaní dohodli na následujících ustanoveních, která tvoří nedílnou součást této smlouvy:

1. Nic v této smlouvě se nedotýká práva vlády Spojených arabských emirátů, jejich nižších správních útvarů, místních úřadů nebo místních vlád používat jejich vlastní právní předpisy vztahující se k zdaňování příjmů pobíraných z ropných a přírodních zdrojů. Takovéto činnosti budou zdaněny v souladu s právními předpisy Spojených arabských emirátů.

2. Pokud jde o článek 8, jestliže podniku České republiky bude uložena jakákoliv daň v jakémkoliv státě, jehož je Gulf Air národním dopravcem (Stát Bahrajn, Stát Katar, Sultanát Omán), smluvní státy zahájí bezodkladně jednání za účelem úpravy osvobození, které upravuje tato smlouva.

3. Jestliže podle jakékoliv smlouvy nebo dohody

nebo protokolu ke smlouvě nebo dohodě – podepsané po podpisu této smlouvy – mezi Českou republikou a jakýmkoli členem Rady pro spolupráci v Zálivu (Spojené arabské emiráty, Kuvajt, Království Saudské Arábie, Bahrajn, Katar a Sultanát Omán), Česká republika odsouhlasí, pokud jde o ustanovení této smlouvy, příznivější zacházení než to, které přísluší podle této smlouvy rezidentům Spojených arabských emirátů, potom dnem, ke kterému příslušná česká smlouva nebo dohoda nebo protokol k ní nabyde účinnosti, se stejně příznivé zacházení bude automaticky používat vůči rezidentům Spojených arabských emirátů podle této smlouvy.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tento protokol.

Dáno ve Washingtonu dne 30. září 1996, což odpovídá 17. Jumâda 1, 1417 H., ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, arabském a anglickém, přičemž všechna znění jsou autentická. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu ustanovení tohoto protokolu bude rozhodujícím anglický text.

Za Českou republiku:

Ing. Ivan **Kočárník** CSc. v. r.
místopředseda vlády
a ministr financí

Za Spojené arabské emiráty:

Ahmed Humaid **Altayer** v. r.
státní ministr pro
finance a průmysl

277

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 22. ledna 1996 byla v Římě podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Italskou republikou o podpoře a ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 12 odst. 1 dnem 1. listopadu 1997.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do anglického znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

DOHODA

mezi

Českou republikou a Italskou republikou
o podpoře a ochraně investic

Česká republika a Italská republika (dále jen „smluvní strany“),

vedeny přáním dále rozvíjet hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou smluvních stran,

hodlajíce vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a

vědomy si, že podpora a ochrana investic podněcuje podnikatelskou iniciativu v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investice“ znamená každou majetkovou hodnotu investovanou v souvislosti s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právními předpisy druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- movitý a nemovitý majetek, jakož i všechna věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
- akcie, obligace, nezajištěné dluhopisy společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech, jakož i státní a jiné veřejné cenné papíry;
- úvěry a nároky na jakékoli plnění mající hospodářskou hodnotu související s investicí, jakož i reinvestované výnosy a přírůstky kapitálu;
- práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autor-

ských práv, práv z ochranných známek, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů, know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojená s investicí;

- jakákoli práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání a jakékoli licence a povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů;
- jakékoli dodatečné zvýšení základního jmění původní investice.

Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich charakter jako investice.

2. Pojem „investor“ znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje, přímo nebo prostřednictvím své pobočky, na území druhé smluvní strany.

- Pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství některé ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem.
- Pojem „právnická osoba“ znamená, s ohledem na každou ze smluvních stran, jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a uznanou jím za právnickou osobu, která má trvalé sídlo na území některé ze smluvních stran, jako například veřejné společnosti, sdružení, obchodní společnosti, nadace a spolky, bez ohledu na to, zda jejich ručení je omezené, či nikoliv.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, úroky, úroky z půjček, přírůstky kapitálu, podíly, di-

videndy, licenční nebo jiné poplatky, jakož i naturální výnosy.

4. Pojem „území“ znamená, kromě území uvnitř pevninských hranic, jakékoli mořské nebo podmořské oblasti, nad kterými smluvní strana vykonává, v souladu s mezinárodním právem, svrchovanost, svrchovaná práva a/nebo jurisdikci.

5. Pojem „přidružené činnosti“ zahrnuje organizaci, řízení, provozování, udržování společností, poboček, zastoupení, úřadů, závodů a jiných zařízení a nakládání s nimi, jakož i dovoz a instalaci zařízení potřebného pro běžné provozování podnikatelské činnosti; uzavírání, plnění a vymáhání smluv; získávání, užívání a ochranu majetku všeho druhu, včetně duševního vlastnictví, a nakládání s ním; přístup k finančnímu trhu, zejména k peněžním úvěrům, nákup, emise a prodej kmenových akcií a jiných cenných papírů; nákup devizových prostředků za účelem dovozu; udělování povolení a licenčních práv a poskytování leasigových služeb na území nebo ve vztahu k území smluvních stran.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat, vytvářet a udržovat příznivé podmínky pro investory druhé smluvní strany, aby uskutečňovali investice na jejím území, a připustí takové investice v souladu se svými právními předpisy.

2. Každá smluvní strana bude poskytovat investicím a přidruženým činnostem uskutečňovaným na jejím území investory druhé smluvní strany řádné a spravedlivé zacházení a zdrží se přijetí nespravedlivých nebo diskriminačních opatření, která by mohla mít vliv na řízení, udržování, užívání, nakládání, přeměnu nebo likvidaci investice, jakož i na obstarávání zboží, jehož je k investici zapotřebí, a na prodej výrobků na domácích a mezinárodních trzích.

3. Každá smluvní strana nebo jí zmocněná agentura může uzavřít, v souladu s jejími právními předpisy, s investorem druhé smluvní strany investiční smlouvu o podmínkách investičního projektu.

4. Každá smluvní strana povolí, v souladu se svým právním řádem, investorům druhé smluvní strany, kteří uskutečnili investice na jejím území, zaměstnávat vrcholný řídicí personál bez ohledu na státní příslušnost.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím a výnosům

svých vlastních investorů nebo investicím a výnosům investorů jakéhokoli třetího státu.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využívání nebo nakládání s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat na základě:

- a) jakékoli celní unie nebo zóny volného obchodu nebo hospodářské a měnové unie nebo podobných mezinárodních dohod, vedoucích k takovým uniím nebo institucím, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo se může stát; nebo
- b) jakékoli mezinárodní dohody nebo ujednání týkající se zcela nebo převážně zdanění, zejména zamezení dvojímu zdanění, nebo usilující o podporu přeshraničního obchodu a spolupráce.

Článek 4

Náhrada za škody a ztráty

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škody nebo ztráty následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana, pokud jde o náhradu, odškodnění, vyrovnání nebo jiné vypořádání, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku bude investorům jedné smluvní strany, kteří při jakýchkoli událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpí škody nebo ztráty na území druhé smluvní strany spotčívající v:

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany,
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody nebo ztráty utrpěné během období zabírání nebo v důsledku zničení majetku.

3. Náhradové platby plynoucí z událostí uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku budou volně převoditelné ve volně směnitelné měně bez jakéhokoli zbytečného prodlení.

Článek 5

Znárodnění a vyvlastnění

1. Investice investorů každé ze smluvních stran včetně příslušných výnosů nebudou de iure ani de facto vyvlastněny nebo podřízeny opatřením majícím stejný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany, s výjimkou veřejného účelu nebo národního zájmu.

Vyvlastnění bude provedeno na základě zákona, na nediskriminačním základě a bude provázeno zaplacením okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před tím, než bylo rozhodnutí o vyvlastnění oznámeno.

Náhrada bude zahrnovat úroky kalkulované na základě sazby LIBOR od data vyvlastnění do data platby, bude uskutečněna bez jakéhokoli zbytečného prodlení a v každém případě do dvou měsíců, bude účinně realizovatelná a volně převoditelná ve směnitelné měně.

2. Ustanovení tohoto článku se rovněž použijí v případě, kdy smluvní strana vyvlastní majetek společnosti zaregistrované nebo zřízené podle práva platného na jejím území, jejíž podíly vlastní investoři druhé smluvní strany.

V případě, že předmětem vyvlastnění je společný podnik zřízený na území jedné ze smluvních stran, náhrada, která má být zaplacená investorovi druhé smluvní strany, bude stanovena na základě podílu tohoto investora na společném podniku v souladu s jeho zakladatelskými dokumenty.

3. Investor každé ze smluvních stran, který tvrdí, že jeho celá investice nebo její část byla dotčena vyvlastněním, má právo na neodkladné přezkoumání příslušnými soudními nebo správními orgány druhé smluvní strany za účelem stanovení, zda k vyvlastnění skutečně došlo, a v případě, že ano, zda takovéto vyvlastnění a z něj vyplývající náhrada jsou v souladu s ustanoveními této dohody a se zásadami mezinárodního práva, a za účelem rozhodnutí o všech ostatních záležitostech pro věc významných.

4. Náhrada bude považována za reálnou, jestliže byla zaplacená ve stejné měně, v jaké zahraniční investor investici uskutečnil, pokud taková měna je – nebo zůstává – směnitelná, nebo v jakékoli jiné měně, kterou investor přijme. Náhrada bude volně převoditelná.

Článek 6

Postoupení práv

1. Jestliže smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svým vlastním investorům z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k neobchodním rizikům plynoucím z investice na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

- a) postoupení každého práva nebo nároku investora smluvní straně nebo jí zmocněné agentuře, ať k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi, jakož i,
- b) že smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Pro převody plateb smluvní straně nebo jí zmocněné agentuře z titulu postoupení práv se použijí ustanovení článku 7 této dohody.

Článek 7

Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi a převod výnosů. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně bez omezení a zbytečných prodlení, po splnění všech daňových povinností. Takové převody zahrnují zejména, nikoli však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
- b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
- c) částky na splacení půjček;
- d) licenční nebo jiné poplatky, platby za pomoc a technické služby;
- e) výnosy z úplného nebo částečného prodeje nebo likvidace investice;
- f) odměny a honoráře placené fyzickým osobám jedné smluvní strany za práci a služby poskytované v souvislosti s investicí uskutečněnou na území druhé smluvní strany v souladu s právními předpisy této druhé smluvní strany;
- g) náhradu za znárodnění nebo vyvlastnění.

2. Všechny převody uvedené v odstavci 1 tohoto článku budou provedeny podle směnného kurzu převažujícího k datu, kdy investor o příslušný převod požádal, pokud není dohodnuto jinak.

3. Převody podle článků 4, 5, 6 a podle odstavce 1 tohoto článku budou považovány za převody uskutečněné „bez jakéhokoli zbytečného prodlení“, jestliže byly provedeny ve lhůtě, která je běžně nezbytná pro provedení takového převodu. Taková lhůta za žádných okolností nepřekročí dva měsíce.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi jednou ze smluvních stran a investorem druhé smluvní strany v souvislosti s investicí, včetně sporů o výši náhrady, bude řešen přátelsky, pokud to bude možné.

2. V případě, že takový spor nemůže být urovnán přátelsky ve lhůtě šesti měsíců ode dne písemné žádosti

o jeho řešení, investor může dle vlastní volby předložit spor k vyřešení:

- a) příslušnému soudu nebo rozhodčímu soudu smluvní strany, na jejímž území byla investice uskutečněna;
- b) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965;
- c) rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL);
- d) jakémukoli jinému mezinárodnímu rozhodčímu orgánu, na němž se strany sporu dohodnou.

3. Má-li spor být předložen rozhodčímu soudu podle odstavce 2 písm. c) tohoto článku, použijí se následující ustanovení:

- rozhodčí soud bude složen ze tří rozhodců;
- autoritou příslušnou k jmenování bude předseda Rozhodčího institutu Stockholmské obchodní komory;
- rozhodčí soud při svém rozhodování vezme v úvahu ustanovení této dohody, jakož i obecně uznávaná pravidla mezinárodního práva.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody budou, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen do šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustaven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Ve lhůtě dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení každá smluvní strana jmenuje jednoho člena soudu. Tito dva členové pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen „předseda“). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování prvních dvou členů.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebyla provedena nezbytná jmenování, může být požádán předseda Mezinárodního soudního dvora, aby provedl jmenování. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat tento úkon, bude o jmenování požádán místopředseda Dvora. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže-li vykonat tento úkon, bude o provedení jmenování požádán služebně

nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá své rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní výdaje budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí svá vlastní jednací pravidla.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. Jestliže je některá otázka řešena současně touto dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejímiž stranami jsou obě smluvní strany, nic v této dohodě nebrání, aby kterákoli ze smluvních stran nebo jakýkoli její investor, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil jakýchkoli předpisů, které jsou pro něho příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejími právními předpisy nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější, než které je poskytováno touto dohodou, bude využito toto příznivější zacházení.

Článek 11

Použitelnost Dohody

1. Ustanovení této dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v souladu s právními řády smluvních stran k datu vstupu této dohody v platnost.

2. Ustanovení této dohody se použijí bez ohledu na to, zda mezi smluvními stranami existují diplomatické nebo konzulární styky.

Článek 12

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá ze smluvních stran oznámí druhé smluvní straně splnění všech náležitostí vyžadovaných jejími zákony pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost prvního dne druhého měsíce následujícího po datu druhé notifikace.

2. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let. Poté bude její platnost pokračovat, dokud neuplyne 12 měsíců ode dne, kdy jedna smluvní strana oznámí písemně druhé smluvní straně svůj úmysl platnost Dohody ukončit.

3. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této dohody zůstanou ustanovení této do-

hody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Za Českou republiku:

Ing. Ivan **Kočárník** CSc. v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

Dáno ve dvojím vyhotovení v Římě dne 22. ledna 1996, v jazyce českém, italském a anglickém.

V případě jakékoli odlišnosti ve výkladu je rozhodující anglické znění.

Za Italskou republiku:

Susanna **Agnelli** v. r.
ministerně zahraničních věcí

278

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 17. listopadu 1995 byla v Praze podepsána Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Moskvě dne 18. července 1997.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dnem 18. července 1997.

České znění Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Vláda České republiky a vláda Ruské federace,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:

a) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;
 - (iii) daň z nemovitostí;
- (dále nazývané „česká daň“).

b) v Ruské federaci:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň ze zisků podniků a organizací;
 - (iii) daň z majetku fyzických osob;
 - (iv) daň z majetku podniků a organizací;
- (dále nazývané „ruská daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Česká republika“ označuje území České republiky, na kterém mohou být podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem vykonávána svrchovaná práva České republiky;
- b) výraz „Ruská federace (Rusko)“, je-li použit v geografickém smyslu, označuje její území, včetně vnitřních vod a výsostných moří, vzdušného prostoru nad nimi a rovněž výlučnou ekonomickou zónu a pevninský prah, kde Ruská federace vykonává v souladu s federálním a mezinárodním právem svrchovaná práva a jurisdikci;
- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní

stát“ označují podle souvislosti Českou republiku nebo Rusko;

- d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz „státní příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí nebo letadlem provozovanou podnikem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy loď nebo letadlo je provozováno jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- i) výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - (i) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě Ruské federace ministerstvo financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Pokud jde o uplatnění smlouvy smluvním státem, bude mít každý výraz, který v ní není definován, takový význam, jenž mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se Smlouva vztahuje, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4 Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení, místa registrace nebo jakéhokoliv jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku v tomto státě umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) bude považována za rezidenta v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, bude považována za rezidenta v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo

jestliže nemá stálý byt v žádném státě, bude považována za rezidenta v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;

- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, bude považována za rezidenta v tom státě, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba, jiná než osoba fyzická, je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude považována za rezidenta v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5 Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu; a
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakéhokoliv jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje staveniště nebo stavbu, montáž nebo instalační projekt, nebo s nimi spojený dozor, avšak pouze trvá-li tato stavba, projekt nebo dozor déle než dvanáct měsíců.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem provádění dalších činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter (reklama, poskytování informací, vědecký výzkum nebo podobné činnosti);
- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje

pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková činnost trvalého zařízení pro podnikání, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná v jednom smluvním státě na účet rezidenta a má k dispozici a obvykle používá v druhém smluvním státě plnou moc, která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem tohoto rezidenta, má se za to, že tento rezident jednoho smluvního státu má stálou provozovnu v druhém smluvním státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro rezidenta, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení pro podnikání, by nezakládaly z tohoto trvalého zařízení pro podnikání existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že rezident jednoho smluvního státu má stálou provozovnu v druhém smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která vykonává svoji činnost v tomto druhém státě (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů. Lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy plynoucí z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při stanovení zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené pro účely této stálé provozovny, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmu, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Příjmy z lodní a letecké dopravy

1. Příjmy pobírané rezidentem jednoho smluvního státu z provozování lodí, člunů nebo letadel

v mezinárodní dopravě podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky plynoucí z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9 Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
 - b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,
- a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10 Dividendy

1. Dividendy vyplácené společnostmi, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost vyplácející dividendy rezidentem, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne 10 procent hrubé částky dividend.

Príslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející di-

videndy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společnostmi, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti daní z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11 Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě, pokud je tento rezident skutečným vlastníkem úroků.

2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka a obzvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně premii a výher spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních

předpisů každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak tyto licenční poplatky mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, daň takto stanovená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, software, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo jakéhokoliv průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, týkající se průmyslových, obchodních nebo vědeckých zkušeností.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však osoba platící licenční poplatky, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži této stále provozovny nebo stále základny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou

placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem licenčních poplatků nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, člunů nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží k provozu těchto lodí, člunů nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

4. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, vyjma následujících případů, kdy takové příjmy mohou být zdaněny také v druhém smluvním státě:

- a) jestliže má pravidelně k dispozici stálou základnu ve druhém smluvním státě pro účely provozování svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, kterou lze přičíst této stále základně, může být zdaněna v tomto druhém státě; nebo
- b) jestliže jeho pobyt ve druhém státě trvá po jedno nebo více období přesahujících v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období; v takovém případě jen taková část příjmů, která plyne z jeho činností vykonávaných v tomto druhém státě, může být zdaněna v tomto druhém státě.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodů zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem, nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovny nebo stále základny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla provozovaného v mezinárodní dopravě podnikem jednoho smluvního státu zdaněny v tomto smluvním státě.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné platby, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jakéhokoli jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonáva-

ných umělcem nebo sportovcem, neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává své činnosti.

Článek 18

Penze

Penze a jiné podobné platy vyplácené rezidentu jednoho smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odst. 2 zdanění pouze v tomto státě.

Článek 19

Veřejné funkce

- a) Odměny jiné než penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo
 - (ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu poskytování těchto služeb.
- a) Jakékoliv penze vyplácené některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.
3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

Studenti, profesori a výzkumní pracovníci

1. Platby, které student nebo učeň, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě, a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu ná-

kladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento stát.

2. Odměna, kterou pobírá profesor, učitel nebo výzkumný pracovník, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě, za provádění výzkumu nebo za výuku, během období dočasného pobytu nepřesahujícího dva roky, na univerzitě, výzkumném ústavu nebo jiné obdobné instituci pro vyšší vzdělání uznané vládou v prvně zmíněném smluvním státě, nebude podléhat zdanění v tomto smluvním státě.

Článek 21

Jiné příjmy

1. Příjmy rezidenta jednoho smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předcházejících člancích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odst. 2, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny tam umístěné nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stále provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který přísluší ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loďmi, čluny a letadly provozovanými v mezinárodní dopravě rezidentem jednoho smluvního státu a movitým majetkem sloužícím k provozování takovýchto lodí, člunů a letadel podléhá zdanění pouze v tomto smluvním státě.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 23

Vyloučení dvojího zdanění

1. V případě České republiky bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu daně, ze kterého se takové daně ukládají, části příjmu nebo majetku, které mohou být podle ustanovení této smlouvy rovněž zdaněny v Ruské federaci, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Ruské federaci. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněny v Ruské federaci.

Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovením této smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem České republiky je zde vyjmut ze zdanění, Česká republika může přesto při výpočtu částky daně z ostatních příjmů nebo majetku tohoto rezidenta vzít v úvahu vyjmutý příjem nebo majetek.

2. V případě Ruské federace bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

Jestliže rezident Ruské federace pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být podle ustanovení této smlouvy zdaněn v České republice, částka daně z takových příjmů nebo majetku, která má být zaplacená v České republice, bude odečtena z daně stanovené této osobě v Ruské federaci. Odečtená částka však nepřesáhne částku daně stanovené na takové příjmy nebo majetek podle právních předpisů a pravidel Ruské federace.

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Rezidenti jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni rezidenti tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci.

2. Zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní sračky, úlevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo

povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odst. 4 nebo článku 12 odst. 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně, jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se vztahují na daně, které jsou předmětem této smlouvy.

Článek 25

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jenž není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Jakákoli dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakákoliv časová omezení ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoli obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem zamezení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít

v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace významné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou zpřístupněny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o odvoláních. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému ze smluvních států povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi jednoho nebo druhého smluvního státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení jednoho nebo druhého smluvního státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

Členové diplomatických misí a konzulární úředníci

Nic v této smlouvě se nedotkne daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úředníků podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve.

2. Smlouva vstoupí v platnost výměnou ratifikačních listin a její ustanovení se budou uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na

příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;

- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každé daňové období začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

3. Od vstupu v účinnost této smlouvy se ve vztazích mezi Českou republikou a Ruskem přestane uplatňovat Mnohostranná smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku fyzických osob, podepsaná v Miškovci 27. května 1977 a Mnohostranná smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku právnických osob, podepsaná v Ulánbátaru 19. května 1978.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena jedním ze smluvních států. Každý smluvní

stát může Smlouvu vypovědět písemně diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po uplynutí pěti let od data vstupu v platnost této smlouvy. V tomto případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každé daňové období začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Praze dne 17. listopadu 1995 v českém, ruském a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu mezi českým a ruským textem bude rozhodujícím anglický text.

Za vládu České republiky:

Ing. Ivan **Kočárník** CSc. v. r.
místopředseda vlády
a ministr financí

Za vládu Ruské federace:

Jurij **Jarov** v. r.
místopředseda vlády

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 10, odst. 4 zákona České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., **opatření č. j. 111/74200/1997 ze dne 15. října 1997 o rozpočtové skladbě.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1998.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 01 Praha 1-Malá Strana.

Tímto opatřením se zrušuje opatření Ministerstva financí č. j. 111/27947/1996 ze dne 17. května 1996, které bylo vyhlášeno v částce 47/1996 Sb.

Česká národní banka

vydala podle § 15 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, **opatření č. 3 ze dne 9. června 1997 o zásadách vytváření portfolií cenných papírů a majetkových podílů bankami a krytí rizika znehodnocení cenných papírů a majetkových podílů opravnými položkami.**

Toto opatření nabylo účinnosti dnem 1. července 1997.

Opatření České národní banky č. 3/1997 je uveřejněno v částce 10 Věstníku České národní banky, vydané dne 18. června 1997. Lze do něj nahlédnout v ústředí a pobočkách České národní banky.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořícká 405; **AUTOŠKOLA,** Pospíšil Jaroslav, Velké nám. 132; **Chomutov:** DDD Knihkupectví-Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Kolín 1:** Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Kniha M + M, Lipová 806, Knihkupectví Růžička, Šeříková 529/1057; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEČ, s. r. o., Sladkovského 414, Knihkupectví Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za Pasáží; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** ALBERTNET, Revoluční 1/655, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NADĀTUR, Hybernská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** B. Wellemínová, Dittrichova 13; **Praha 4:** Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Prerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Příbram:** VEMA, Korecká Blanka, Čechovská 138; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice:** Ing. M. Kuččík, areál HESPO; **Znojmo:** Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.